

קרח, דתן ואבירם – על שום מה?

Korah, Datan & Aviram – How Did It Start, How Did It End?

במדבר טז

(א) וַיִּקַּח קֹרַח בְּדִיצְהָר בֶּן־יִזְחָר וְדָתָן וְאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן־פִּלֶּת בְּנֵי רְאוּבֵן; (ב) וַיָּקֻמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁי מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֹתָיִם נְשִׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי־שָׁם; (ג) וַיִּקְהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי כִלְהַעֲדָה כֻּלָּם קֹדְשִׁים וּבְתוֹכָם ה' וּמִדְּוַע תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־קֹהֶל ה'; (ד) וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו; (ה) וַיִּדְבֵּר אֶל־קֹרַח וְאֶל־כָּל־עֲדָתוֹ לֵאמֹר בֹּקֶר וְיָדַע ה' אֶת־אֲשֶׁר־לּוֹ וְאֶת־הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ וְקִרְיַב אֵלָיו; (ו) זֹאת עֲשׂוּ קִחְרוּ לָכֶם מַחֲתוֹת קֹרַח וְכָל־עֲדָתוֹ; (ז) וַתֵּנוּ בָהֶן אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עָלֶיהֶן קִטְרֹת לִפְנֵי ה' מִחֹר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר ה' הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב־לָכֶם בְּנֵי לֵוִי; (ח) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קֹרַח שְׁמַענָא בְּנֵי לֵוִי; (ט) הַמַּעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֵדָה יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֹתוֹ עֲבַדְתָּ מִשְׁכֵּן ה' וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם; (י) וַיִּקְרַב אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲחֵיהֶם בְּנֵי־לֵוִי אֹתָם וּבִקְשָׁתֶם גִּס בָּהֶנָּה; (יא) לָכֵן אֹתָם וְכָל־עֲדָתָם הַנִּעַדִים עִלָּה וְאַהֲרֹן מֹדֵהוּא כִּי תִלּוּנוּ תִלְוִנוּ עָלָיו; (יב) וַיִּשְׁלַח מֹשֶ׈ה לְקָרָא לְדָתָן וְלִאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלָה; (יג) הַמַּעַט כִּי הָעֲלִיתֵנוּ מֵאֶרֶץ וּבַת חֶלֶב וּדְבִשׁ לְהַמִּיתֵנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׁתַּחֲרָה עָלֵינוּ גִס־הַשֹּׁתָרָר; (יד) אֵף לֹא אֶל־אֶרֶץ וּבַת חֶלֶב וּדְבִשׁ הִבְיָאתֵנוּ וְתִתְּדִלְנוּ נַחֲלֹת שָׂדֶה וְכָרֶם הָעֵינִי הָאֲנִשִּׁים הָהֵם תִּנָּקֵר לֹא נַעֲלָה; (טו) וַיִּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֱלֹתֶיכֶם אֶל־תִּפְּנוּ אֶת־מִנְחָתְכֶם לֹא חֲמֹר אֲחֹד מִמֶּה נְשִׂאתִי וְלֹא תִרְעִי אֶת־אֲחֹד מֵהֶם; (טז) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קֹרַח אֹתָם וְכָל־עֲדָתָם הֵן לִפְנֵי ה' אֹתָם וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחֹר; (יז) וַיִּקְחוּ אִישׁ מַחֲתָתוֹ וַיִּתְּנוּ עָלֵיהֶם קִטְרֹת וְהַקְרִיבָתֶם לִפְנֵי ה' אִישׁ מַחֲתָתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֹתָיִם מַחֲתָת וְאַהֲרֹן אִישׁ מַחֲתָתוֹ; (יח) וַיִּקְחוּ אִישׁ מַחֲתָתוֹ וַיַּעֲמֻהּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן; (יט) וַיִּקְהֲלוּ עָלֵיהֶם קֹרַח אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּרְא כְבוֹד־ה' אֶל־כָּל־הָעֵדָה; (כ) וַיִּדְבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר; (כא) הִבְדִּילוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֶכְלָה אֹתָם כְּרָגָע; (כב) וַיִּפְּלוּ עַל־פָּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחַת לְכָל־בָּשָׂר הָאִישׁ אֲחֹד יִחְטָא וְעַל כָּל־הָעֵדָה תִּקְצֹץ;

(כג) וַיִּדְבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר; (כד) דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר הֲעָלוּ מִסִּבִּיב לְמִשְׁכַּן־קֹרַח דָּתָן וְאֲבִירָם; (כה) וַיָּקֻם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתָן וְאֲבִירָם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו וְקָנִי יִשְׂרָאֵל; (כו) וַיִּדְבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אֱלֹהֵי הָאֲנָשִׁים הָרָשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל־תִּגְּעוּ בְּכִלְיָאֲשֶׁר לָהֶם פֶּתַח־סִסְפִּי בְּכִלְחַשְׁתָּאֲתָם; (כז) וַיַּעֲלוּ מֵעַל מִשְׁכַּן־קֹרַח דָּתָן וְאֲבִירָם מִסִּבִּיב וַיִּדְבֵּר וַיִּבְרָח וַיִּצְאוּ נִצְבִּים פֶּתַח אֱלֹהִיָּהִם וַיִּשְׁתָּקוּ וַיִּבְנִיָּהֶם וַיִּטְּפוּ; (כח) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בּוֹאֵת תִּדְעוּן כִּי־ה' שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה בְּרִלְא מִלִּבִּי; (כט) אִם־כָּמוֹת כָּל־הָאָדָם יִמְתֵּן אֵלֶּה וּפְקַדְתָּ כָּל־הָאָדָם יִפְקֹד עָלֵיהֶם לֹא ה' שְׁלַחְנִי; (ל) וְאִם־בְּרִיאָה בְּרָא ה' וּפְצָתָה הָאָדָמָה אֶת־פִּיהָ וַיִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה וַיִּדְעוּתָם כִּי נִאֲצָו הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־ה': (לא) וַיְהִי כְּכִלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבְקַע הָאָדָמָה אֲשֶׁר תַּחֲתֵיהֶם; (לב) וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־בְּתֵיהֶם וְאֶת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לָקַח וְאֶת כָּל־הָרְכוּשׁ; (לג) וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה וַתִּבְקַע הָאָרֶץ וַיִּאֲבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֹּהֶל; (לד) וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סִבִּיבֵיהֶם נָסוּ לְקִלְקֵם כִּי אָמְרוּ פֶּתַח־לֵעֵנִי הָאָרֶץ; (לה) וְאֵשׁ יִצָּאָה מֵאֵת ה' וְתֹאכַל אֶת־הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֹתָיִם אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקִּטְרֹת;

Now Korah the son of Izhar, son of Kohath, son of Levi, and Dathan and Abi'ram the sons of Eli'ab, and On the son of Peleth, sons of Reuben, took men; and they rose up before Moses, with a number of the people of Israel, two hundred and fifty leaders of the congregation, chosen from the assembly, well-known men; and they assembled themselves together against Moses and against Aaron, and said to them, "You have gone too far! For all the congregation are holy, every one of them, and Hashem is among them; why then do you exalt yourselves above the assembly of Hashem?" When Moses heard it, he fell on his face; and he said to Korah and all his company, "In the morning Hashem will show who is his, and who is holy, and will cause him to come near to him; him whom he will choose he will cause to come near to him. Do this: take censers, Korah and all his company; put fire in them and put incense upon them before Hashem tomorrow, and the man whom Hashem chooses shall be the holy one. You have gone too far, sons of Levi!" And Moses said to Korah, "Hear now, you sons of Levi: is it too small a thing for you that the God of Israel has separated you from the congregation of Israel, to bring you near to himself, to do service in the tabernacle of Hashem, and to stand before the congregation to minister to them; and that he has brought you near him, and all your brethren the sons of Levi with you? And would you seek the priesthood also? Therefore it is against Hashem that you and all your company have gathered together; what is Aaron that you murmur against him?" And Moses sent to call Dathan and Abi'ram the sons of Eli'ab; and they said, "We will not come up. Is it a small thing that you have brought us up out of a land flowing with milk and honey, to kill us in the wilderness, that you must also make yourself a prince over us? Moreover you have not brought us into a land flowing with milk and honey, nor given us inheritance of fields and vineyards. Will you put out the eyes of these men? We will not come up." And Moses was very angry, and said to Hashem, "Do not respect their offering. I have not taken one ass from them, and I have not harmed one of them." And Moses said to Korah, "Be present, you and all your company, before Hashem, you and they, and Aaron, tomorrow; and let every one of you take his censer, and put incense upon it, and every one of you bring before Hashem his censer, two hundred and fifty censers; you also, and Aaron, each his censer." So every man took his censer, and they put fire in them and laid incense upon them, and they stood at the entrance of the tent of meeting with Moses and Aaron. Then Korah assembled all the congregation against them at the entrance of the tent of meeting. And the glory of Hashem appeared to all the congregation. And Hashem said to Moses and to Aaron, "Separate yourselves from among this congregation, that I may consume them in a moment." And they fell on their faces, and said, "O God, the God of the spirits of all flesh, shall one man sin, and wilt thou be angry with all the congregation?" And Hashem said to Moses, "Say to the congregation, Get away from about the dwelling of Korah, Dathan, and Abi'ram." Then Moses rose and went to Dathan and Abi'ram; and the elders of Israel followed him. And he said to the congregation, "Depart, I pray you, from the tents of these wicked men, and touch nothing of theirs, lest you be swept away with all their sins." So they got away from about the dwelling of Korah, Dathan, and Abi'ram; and Dathan and Abi'ram came out and stood at the door of their tents, together with their wives, their sons, and their little ones. And Moses said, "Hereby you shall know that Hashem has sent me to do all these works, and that it has not been of my own accord. If these men die the common death of all men, or if they are visited by the fate of all men, then Hashem has not sent me. But if Hashem creates something new, and the ground opens its mouth, and swallows them up, with all that belongs to them, and they go down alive into Sheol, then you shall know that these men have despised Hashem." And as he finished speaking all these words, the ground under them split asunder; and the earth opened its mouth and swallowed them up, with their households and all the men that belonged to Korah and all their goods. So they and all that belonged to them went down alive into Sheol; and the earth closed over them, and they perished from the midst of the assembly. And all Israel that were round about them fled at their cry; for they said, "Lest the earth swallow us up!" And fire came forth from Hashem, and consumed the two hundred and fifty men offering the incense.

Questions:

- 1) When did the rebellion take place?
- 2) What was the motivation of the rebels?
- 3) What was their claim?
- 4) How did the rebels die?
- 5) Why is the first verb in the singular – if there were multiple rebels?

(1) אבן עזרא במדבר טז, א

ויקח קרח זה הדבר היה במדבר סיני **כאשר נתחלפו הבכורים ונבדלו הלוים**, כי חשבו ישראל שמשא אדונינו עשה מדעתו לתת גדולה לאחיו, גם לבני קהת שהם קרובים אליו, ולכל בני לוי שהם ממשפחתו. והלוים קשרו עליו, בעבור היותם נתונים לאהרן ולבניו. וקשר דתן ואבירם, בעבר שהסיר הבכורה מראובן אביהם ונתנה ליוסף

Rebellion took place when Levites were swapped for firstborn

(2) רמב"ן במדבר טז, א

...והנה ישראל בהיותם במדבר סיני לא אירע להם שום רעה, כי גם בדבר העגל שהיה החטא גדול ומפורסם היו המתים מועטים, ונצלו כתפלתו של משה שהתנפל עליהם ארבעים יום וארבעים לילה. והנה היו אוהבים אותו כנפשם ושומעים אליו, ואילו היה אדם מורד על משה בזמן ההוא היה העם סוקלים אותו, ולכן סבל קרח גדולת אהרן וסבלו הבכורים מעלת הלוים וכל מעשיו של משה. אבל בבואם אל מדבר פארן ונשרפו באש תבערה ומתו בקברות התאוה רבים, וכאשר חטאו במרגלים לא התפלל משה עליהם ולא בטלה הגזרה מהם, ומתו נשיאי כל השבטים במגפה לפני ה', ונגזר על כל העם שימתו במדבר ושם ימותו, אז היתה נפש כל העם מרה והיו אומרים בלבם כי יבואו להם בדברי משה תקלות, ואז מצא קרח מקום לחלוק על מעשיו וחשב כי ישמעו אליו העם. וזה טעם "להמיתנו במדבר", אמרו הנה הבאת אותנו אל המקום הזה ואלו קיימת בנו מה שנדרת לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש כי אז נתת לנו נחל כלל, אבל נמות במדבר ונהיה כלים שם, כי גם זרענו לא יבוא מן המדבר לעולם, ויטל מן הבנים מן שנדרת להם כאשר נתבטל מן האבות. וזה טעם תלונתם הנה במקום הזה אחר גזרת המרגלים מיד. והקרב, כי היו אלה הנקהלים כולם בכורות כי על כן חרה להם על הכהונה, ולכן אמר להם משה שיקחו מחתות כמנהגם הראשון ויתגלה הדבר אם יבחר השם בהם או בכהנים:

Rebellion was initiated immediately after the decree that the people would die in the desert

הסיפור המפוצל – והמאוחד

וַיִּקַּח קָרַח בְּרִיצָהָּ בְּרָקֶהָ בְּרָלָיו וּדְתָן וְאַבְיָרִים בְּנֵי אֵלִיָּאֵב וְאֹזֶן בְּרָפָלָת בְּנֵי רְאוּבֵן׃ וַיִּקְמֻ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאָתַיִם נִשְׂאִי עֵדָה קָרְאִי מוֹעֵד אֲנֹשֵׁי־שָׁם׃ וַיִּקְהָלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן׃ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים רַב־לָכֶם כִּי כֹל־הָעֵדָה כָּלֶם קָדְשִׁים וּבְתוֹכָם ה' וּמוֹדֵעַ תִּתְּנֶנָּהוּ עַל־קֹהֶל ה'׃ וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו׃ וַיְדַבֵּר אֶל־קָרַח וְאֶל־כָּל־עֵדֻתוֹ לֵאמֹר בְּקֹר וַיֵּדַע ה' אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־הַקְּדוֹשׁ וְהַקָּרִיב אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחָרְבוּ יִקְרִיב אֵלָיו׃ זֹאת עֲשׂוּ קַח־לָכֶם מַחְתוֹת קָרַח וְכָל־עֵדֻתוֹ׃ וְהָיָה בְּהֵן אֲשֶׁ וְשִׁמּוֹ עֲלֵיהֶן קֹטֶרֶת לִפְנֵי ה' מִחֹר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר ה' הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב־לָכֶם בְּנֵי לֹוי׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרַח שְׁמַעֲנָה בְנֵי לֹוי׃ הַמַּעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֵדֻת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת־עַבְדָּת מִשְׁכַּן ה' וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם׃ וַיִּקְרַב אֶתָּךְ וְאֶת־כָּל־אֶחָיֶךָ בְּנֵי־לֹוי אֶתָּךְ וּבִקְשָׁתֶם גִּסְכָּהֶנָּה׃ לָכֵן אֶתָּה וְכָל־עֵדֻתְךָ הַנִּעַדִים עֲלֵה' וְאַהֲרֹן מוֹדֵהוּא כִּי תִלּוּנוּ תִלְוֵנוּ עֲלֵיו׃ וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקַרְא לְדָתָן וְלֹא־בִירִים בְּנֵי אֵלִיָּאֵב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה׃ הַמַּעַט כִּי הָעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ וְבֵת חֶלֶב וְדִבַּשׁ לְהַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׁתַּחֲרַת עֲלֵינוּ גִסְהִשְׁתַּחֲרַת׃ אֵף לֹא אֶל־אֶרֶץ וְבֵת חֶלֶב וְדִבַּשׁ הִבִּיאָתָנוּ וְתִתְּרָלָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וְכֶרֶם הָעֵינִי הָאֲנָשִׁים הָעַם תִּנָּקֶר לֹא נַעֲלֶה׃ וַיַּחֲזֵר לְמֹשֶׁה מֵאֹד וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיכֶם אֶלְתִּיפָן אֶל־מִנְחָתָם לֹא חֲמוֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׂאֵתִי וְלֹא הִרְעֵתִי אֶת־אֶחָד מֵהֶם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרַח אֶתָּה וְכָל־עֵדֻתְךָ הִיוּ לִפְנֵי ה' אֶתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחֹר׃ וַיִּקְחוּ אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנֶה עֲלֵיהֶם קֹטֶרֶת וְהַקְרִבָתָם לִפְנֵי ה' אִישׁ מַחְתָּתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאָתַיִם מַחְתָּת וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מַחְתָּתוֹ׃ וַיִּקְחוּ אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֲשֶׁ וְשִׁמּוֹ עֲלֵיהֶם קֹטֶרֶת וַיַּעֲמֵדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ וַיִּקְהֵל עֲלֵיהֶם קָרַח אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד־ה' אֶל־כָּל־הָעֵדָה׃

וַיִּדְבֹּר ה' אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: הַבְדִּילוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֶכְלָה אֹתָם בְּרָעָע: וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הָרִוּחַת לְכָל־בָּשָׂר אִישׁ אֶחָד יַחְטֵא וְעַל כָּל־הָעֵדָה תִּקְצֹף:

וידבר ה' אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר הֵעָלוּ מִסְכִּיב לְמִשְׁכַּן־קֹדֶשׁ דָּתָן וָאָבִירָם: וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתָן וָאָבִירָם וַיֹּאמְרוּ
 אֲחֵינוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר: וידבר אל־הָעֵדָה לֵאמֹר סִירוּ זֶא מֵעַל אֶהְיִי הָאֲנָשִׁים הָרָשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאֶל־תִּגְעוּ בְּכִלְאֲשֶׁר לָהֶם פְּתִתְסֹ
 בְּכִלְחַטָּאתָם: וַיֵּעָלוּ מֵעַל מִשְׁכַּן־קֹדֶשׁ דָּתָן וָאָבִירָם מִסְכִּיב וְדָתָן וָאָבִירָם יָצְאוּ נֹצְבִים פֶּתַח אֹהֶל־יְהוָה וַיִּשְׁתָּהּ וַיִּבְנֶיהָ וַיִּטֶּפֶס: וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה בִּזְאת תִּדְעוּן כִּי־ה' שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֶת בְּלִהְמַעֲשִׂים הָאֵלֶּה בִּילֵא מִלְכִּי: אִם־כָּמוֹת בְּלִהְאָדָם יִמְתְּנוּ אֵלֶּה וּפְקַדְתָּ בְּלִהְאָדָם
 וּפְקַד עֲלֵיהֶם לֹא ה' שְׁלַחְנִי: וְאִם־בְּרִיאָהּ יִבְרָא ה' וּפְעֻלָּתָהּ הָאֲדָמָה אֶת־פִּיָּהּ וּבִלְעָה אֹתָם וְאֶת־בְּלִי־אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׁאֵלָה
 וַיִּדְעֻתָם כִּי נִאֲצָה הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־ה': וַיְהִי כְּכֹלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶת בְּלִהְדַּבְּרִים הָאֵלֶּה וּתְבַקַּע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם: וּתְפַתַּח הָאָרֶץ
 אֶת־פִּיָּהּ וּתְבַלַּע אֹתָם וְאֶת־בְּתֵיהֶם וְאֶת בְּלִהְאָדָם אֲשֶׁר לָקְרָח וְאֶת בְּלִהְרֹכֹשׁ: וַיִּרְדּוּ הֵם וּבְלִי־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאֵלָה וּתְכַס עֲלֵיהֶם
 הָאָרֶץ וַיִּאָּבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֶּהֶל: וּבְלִי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיבֵתֵיהֶם נָסוּ לְקֹלָם כִּי אָמְרוּ פָּרַתְבִּלְעֵנוּ הָאָרֶץ: וְאֵשׁ יָצְאָה מִמָּתָהּ וַתֹּאכַל אֶת
 הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקִּטְרֹת: